

[Fisker.]

maatte nødvendiggøre det, at bidrage sit til at mildne Krisens Forløb. Jeg tror, at man i Befolkningen har denne Opfattelse, uanset de ihærdige Forsøg, der fra mange Sider gøres paa at mistænkeliggøre Regeringens Evne og Villie, og jeg finder denne Opfattelse meget klart udtrykt i en Udtalelse, der for faa Dage siden blev fremsat af Formanden for Løgumklosters og Omegns Landboforening, Gaardejer Niels Skov, paa denne Forenings Generalforsamling. Jeg skal med Formandens Tilladelse citere et Par Linier af denne Udtalelse. Gaardejer Skov maner sine Medlemmer til at bevare Roen under de vanskelige Tider og siger saa bl. a.:

„For mangan en vil det være alt for lidt, hvad der kan opnaas, men vi maa være klare over, at ingen Regering, hvilken Farve den end har, er i Stand til at skabe en daarlig Tid om til en god Tid. Regeringen kan, med Velvillie, mildne Forholdene lidt for Landbruget, og jeg kan ikke tro andet end, at dette saa vidt muligt vil ske.“

Denne sønderjydske Gaardejer har her med disse rolige og forstandige Ord, der staar i skarp Modsætning til saa meget andet, der i disse Dage siges paa offentlige Møder, udtrykt det, der er den almindelige Opfattelse ude i Befolkningens store Flertal. Jeg tror, at man indenfor alle Kredse, hvor ikke de politiske Muligheder interesserer stærkest af alt, er enig om, at saaledes er Forholdet, saaledes ser Regeringen paa det, og det er det, man har Grund til, synes jeg, at understrege netop i en Tid som denne.

Jeg har ønsket at gøre disse Bemærkninger under Hensyn til den ærede Ordførers Udtalelser under Forslagets Forelæggelse og skal saa for øvrigt sige et Par Ord om Forslagets Enkeltheder.

Jeg er enig med den højtærede Minister i, at den første Betingelse for at kunne træde hjælpende til fra Statens Side maa være Sikkerhed for, at de fornødne Midler er til Stede eller en tilsvarende Sikkerhed for, at de kan tilvejebringes paa en tilfredsstillende Maade. En Henvisning til, at Statskassen formentlig af de forhaandenværende Midler vil kunne afholde de Udgifter, der her er Tale om, synes jeg ikke er meget værd, idet vi jo alle er klare over, at hvis Krisen skal vare ved, saa vil Statens Indtægter naturligvis gaa ned i den kommende Tid; de kan ikke holdes oppe paa den nuværende Højde. Nu sagde den ærede Ordfører for lidt siden, at Staten har opkrævet

for store Skatter, for mange Penge, og derfor er der ikke noget at sige til, om Staten nu atter foretager en Uddeling af disse for meget opkrævede Beløb. Ja, som sagt, jeg er ikke sikker paa, at det er klogt i en Tid som denne, hvor Staten maaske kommer til at staa overfor store Krav fra flere Sider og svigtende Indtægter — selv om der var Mulighed derfor —, at tømme Statskassen for dens Overskud. Men skulde det nu virkelig være Tilfældet, at der var Mulighed for at give Skattelettelse eller tilbagebetale Skattebeløb, saa er jeg dog ingenlunde sikker paa, at det er Statens Ejendomsskatter, der først og fremmest staar for Tur. Der kommer ogsaa Penge ind i Statskassen fra andre Sider, der kommer ogsaa Penge ind i Statskassen gennem anden Skat af direkte Art, og der kommer ganske særlig mægtige Beløb ind i Statskassen gennem Toldskatter og andre lignende Skattebyrder. Skal der derfor være Tale om Tilbagebetaling af Skattebeløb, saa maa jeg sige til den ærede Ordfører, at det forekommer mig, at han begynder fra den gale Ende, fra den Del af Skatteindtægterne, som giver det mindste Provenu for Staten. Begyndte han fra den anden Ende ved de store Forbrugsskatter, saa kunde der maaske være noget bedre Begrundelse for det ærede Medlems Standpunkt. Den højtærede Finansminister er en meget forsigtig Administrator, det anerkendes fra alle Sider; man har endogsaa herfra kunnet høre Ordet „paaholdende“ anvendt om ham. Men jeg tror ikke, nogen dadler ham derfor. Jeg synes, han i en Tid som denne maa kræve fast Bund under Fødderne og maa vide, hvorfra han skal tage Dækning for Indtægtsnedgang og for de nye Udgifter, man her stiller ham i Udsigt. Jeg vil for øvrigt tro, at den højtærede Minister i dette Krav vil have den offentlige Mening bag sig, og at man ogsaa indenfor det konservative Folkeparti vil anerkende hans Standpunkt som det i Virkeligheden eneste rigtige og eneste holdbare. Af den Grund, at der ikke i Forslaget er den mindste Antydning af Dækning for de 15 Mill. Kr., som Lovforslagets Gennemførelse vil koste Statskassen, maa jeg fraraade Forslagets Vedtagelse; men jeg finder ogsaa af andre Grunde at maatte gaa derimod, og ganske særligt mod Forslagets § 1.

Det er jo, som det allerede er omtalt af den højtærede Finansminister, saaledes, at Forslagets Gennemførelse for Proprietærer og Godsejere naturligvis vil betyde nogle Hundrede Kroner, men for alle andre, for de mindre Jordbrugere, Gaardmænd og Husmænd, naturligvis kun ganske lidt. Den